

Naujienu Antroji Dalis

NR. 510

CHICAGOS LIETUVIŲ LITERATŪROS DRAUGIJOS LEIDINYS

XVI METAI

Aleksas Ambrose

Adomas P. Jasas

DĖDĖ ŠERNAS

2.

Ryžosi budinti Lietuvą

Juozas Adomaitis, 29-tus metus einęs rimtas jaunuolis, atvyko į Varšuvą mokslo baigti, kad vėliau galėtų būti naudingas savo kraštui. Varšuvoje jis susipažino su ten jau anksčiau atvykusiais ir besimokinančiais kitais savo tautiečiais. Tuoju susirado tokius, kuriems ne tik mokslas, bet ir savo tautos reikalai rūpėjo. Jį paveikė tuo metu Varšuvoje ir kituose didesniuose rusų imperijos centruose buvusi jaunimo kovos dvasia. Jis turėjo progos matyti lenkų išsilaisvinimo pastangas, į jo rankas pateko lenkų ir rusų kovotojų nelegali literatūra. Jis kartu su Kudirka ir kitais, aišku, skaitė Londone ėjusį "Kolokol" ir įvairių kovotojų grupių leidžiamą slaptą spaudą.

Juozas Adomaitis, Varšuvoje susiradęs kitus du tokiomis pačiomis mintimis gyvenančius jaunuolius — Vineą Kudirką, už jį pusmečiu vyresnį, ir Joną Gaidamavičių, už jį pusmečiu jaunesnį, — plačiai aptarė susidariusią padėtį ir nutarė įsteigti "LIETUVOS" draugiją.

Varšuvoje įsteigtos lietuvių draugijos tikslai buvo kelerioji. Vienas svarbiausių — įsteigti periodinį laikraštį, leidžiamą ne rusų imperijoje, spausdinti jame cenzūros nesudarytas nuomones apie lietuvių tautos reikalus ir kviešti lietuvius kovoti už savo krašto laisvę ir jos gyventojų gerbimą. Laikraštis vadinosi VARPAS. Jis turėjo būti spausdinamas Vokietijoje, o vėliau slaptai gabenamas per sieną ir platinamas lietuvių tarpe.

Įsteigus draugiją ir sudarius pradžiū reikalingas lėšas, Juozas Adomaitis ir vėl parodo stiprią savo valią ir pasiryžimą. Jis meta studijas Varšuvos universitete, slaptai išvažiuoja į Vokietiją, susitaria su spaustuvininku Martynu Jankum, paruošia medžiagą ir pradeda leisti VARPĄ. Atspausdinus pirmąjį numerį, jis rūpinasi jo ekspedicija. Vienus siunčia paštu, kitus egzempliorius įteikia kontrabandistams, kad jie slaptai per sieną perneštų ir įteiktų Lietuvoje nurodytiems asmenims. Šį darbą Adomaitis dirbo dvejus metus.

Prie šio darbo ir Adomaitis slaptyvardis Šernas prigijo. Jis, berods, dar nuo 1885 m. rašinėdamas AUSRAI, pasira-

šydavo šernu, bet VARPE Šernas tapo nuolatiniu bendradarbiu. Šernas — rusų imperijos pamatų knisėjas. Vyresniajai lietuvių kartai Juozas Adomaitis buvo žinomas Šerno vardu. Daugelis tikrosios jo pavardės ir nežinojo. Bet man ir didelei daugumai amerikiečių jis jau buvo ne vien Šernas, bet Dėdė Šernas. Jį vadinome Dėdė Šernu, nes tas dėdė mums visiems labai daug pasakė. Kada politikai aiškino visuomenės mokslus, įvairių interesų susikirtimus, partijas, teologijas ir istorijas, Dėdė Šernas aiškino geografią, etnologiją, fiziologiją, gamtos mokslus ir kitus dalykus, mažai ką bendro turinčius su vykusiomis politinėmis kovomis, bet atidarantiomis akis į platesnį ir aiškesnį pasaulį. Kiekviena išleista knyga Šernas mums griovė burtų, nepatikėtinų pasakų ir baisenybių pasaulius. Jo tartas žodis buvo galutinas, jis išblaškydavo abejones, su juo ginčytis negalėjai, todėl jis ir buvo daugumos vadinamas Dėdė Šernu.

Dėdė Šernas mums buvo žinomas, kaip tylus, nekalbus, o anot Kl. Jurgelionio, po nosimi paskubomis žirziąs senis, bet 1890 metais tas pats senis turėjo drąsos mesti universitetą, atsisakyti nuo ateityje pelningo inžinieriaus amato, vykti į svetimą kraštą, lįsti į pavojų ir skirti savo laiką, energiją ir darbą, neturėdamas vilties gauti didesnio atlyginimo. Kiek lietuvių šiaandien, kada kraštas yra patekęs į žymiai sunkesnę būklę, negu caro priešpauža, turėtų drąsos daryti tokią auką, kurią padarė Šernas?

Šernas jaunatvę, ilgų vatanų darbą, net savo karjerą aukojo lietuviams budinti, kelti juos į kovą už savo laisvę ir gerbimą. Slaptai vykdamas į Vokietiją, jis net savo laisve rizikavo.

Pažino bėgančius lietuvius

Juozas Adomaitis — Šernas, praleidęs du metus Tilžės apylinkėje ir iš šeiminkės patyręs, kad vokiečių žandarai susidomėjo jo asmeniu, o iš josios draugių sužinojęs, kad vokiečiai jau yra pasižadėję jį, Šerną, suimti ir atiduoti caro policijai, viską metė ir išvažiavo į... Lietuvą. Nevažiavo į Vokietijos gilumą, nesukubėjo į kitą kraštą, bet vyko tiesiai į vilko nasrus. Kurį laiką pasisukinėjo Lukšių apy-

(Tęsinys 4-me pusl.)

MODERNISTO TRIUMFAS

Kas melsvas akis atrado
aš žaliąsias atradau...
Ei lašėk, o Colorado
dobilo medau!
Kas ten braido Nemunėlį,
ašgi — vandenis plačius. —
Kai nuskėsiu — mano vėlę
kvies karaliai į svečius.
Kas ten gauda seną izmą,
klosto pasaką aiškiau, —
aš lenkiuos prieš abstraktizmą...
Rodos, aiškiai pasakiau!
Kas melsvas akis atrado,
aš žaliąsias atradau...
Ei lašėk, o Colorado
dobilo medau!

Dienų Skeveldros

1.

"Timeo Danao et dona ferentes", — ar ne taip kalbėjo į Trojos gynėjus Laokoonas: — bijau Danajų ir dovanas atnašaujančių.

Kai tai tariau, galvoju apie prof. J. Antoniewicz'iaus kasiėjimus Suvalkų apylinkėse (žr. "Tautos praeitis", A. Rukuižos str. "Dirvoj", Ellos žinutės ir tt.). Anot dr. A. Šapokos ("Tėviškės žiburius" "T. Praeities" recenzija), "mums suduviai nėra jau taip paslaptingi. Tokie patys, kaip ir kitos gentys. Jei lenkai juos nori atskirti nuo lietuvių, mums nėra ko tą patį bubnyti".

Ir kodėl juos lenkai nori atskirti? Ar iš prof. J. Antoniewicz'iaus str. "Archeology" prielaidų (žuvę suduviai gyvenę ne tik palei Suvalkus, bet ir apie Merkingę, Leipalngį, Kapėjamiestį, Veisėjus) nematyti tos pačios tezės, kad girdi, lenkai kūrėsi ne svetimos žemės, bet bežmogėje (tuščioje) erdvėje?!

Kas seka tremties lenkų spaudą, jau kaip mat užtiko vadinamųjų Vilniaus (lenkų) istorikų pritaigojimą prof. J. Antoniewicz'iu, kuris iš anksto, rasit, ruošiamas eventualioms politikų deryboms dėl Suvalkų trikampio.

2.

Lenkų problema amžina Sovietų mįslė. 1940 metais lenkų Lietuvoje bus buvę 352.000 (11.6%). 1942 m. (Ašmeną, Svierius ir apyl. įskaitytinai) — 337.000 (12.1%). 1945-47 metais bus išrepatriavę apie 180.000 lenkų, ir 1954 m. pagal Zerdancevą (šių statistiką analizavo "Dirva" Nr. 18) teliko Lietuvoje apie 80.000 lenkų. Dabargi, kaip skelbia maskvinė Statistikos valdyba, lenkų Lietuvoje viso 230.000, vadinasi, "paaugo" šimtu ir penkiasdešimčia tūkstančių.

Vienas "Trybuna Ludu" korespondentas teigia, kad lenkų būsių apie... 300.000. Komunistinė Varšuva koreguoja komunistinę Maskvą? Ar tai įmanoma? ir kodėl įmanoma? Ar ne sutartinė?! Kur link!?

3.

Varšuvos "Zycie" korespondentas skundėsi, kad ne kiekvienas Lietuvoje likęs lenkas sakosi lenkas esąs, daugis atkerta, kad "tutejszy" (čiabuvis). Šiuo faktu susirūpino ir tremties lenkai. Girdi, būsių lietuvių nacionalistų pakurstyti. Sąvoka "tutejszy" sena, ir lenkus ("švarios rasės") iš seno erzina. Londono "Wiadomosci" Nr. 1(718) užsimena, kad ilgus metus Vilniaus "ludėk" (žmogeliai) lenkų kariuomenės įžengimą į Vilnių 1919 m. vadino... "pirimųjų lenkų pasirodymu".

4.

"Tutejszy" tai "tutejszy", bet... kas skaitė R. Mizaros pasikalbėjimą su vyskupu J. Steponovičium, turėjo susimąstyti, kad... geriau patys įsiskaitykite į šį "dialogą": "Pačiame Vlinuje yra dvi bažnyčios, pilnai lietuviškos: šv. Mikalojaus ir šv. Onos. Kitose pamokslai sakomi abiem kalbom — lietuviškai ir lenkiškai. Tačiau arkivyskupijoje yra dar ir pilnai lenkiškų bažnyčių ir parapijų. Na, o Panevėžio vyskupijoje tos problemos jau nebeturime, ten visos bažnyčios lietuviškos. Vienur kitur ir ten buvo reikalaujama, kad pamokslai būtų sakomi lenkų kalba, bet pasirodė, kad reikalavimai buvo be pagrindo.

— Ar nėra atsitikimų, kas sulenkėję kunigai priešinasi lietuvių kalbai?

— Tokiems mes pasakome: nepatinka, — pasitrau-

(Tęsinys 2-me pusl.)

Petrailio - Varšuvos geležinkelio 100 metų sukaktis

1860 metais buvo pradėti darbai ryšium su tiesimu 1046 verstų ilgio geležinkelio linijos tarp Petrailio ir Varšuvos.

Ši linija buvo pirmutinė Lietuvoje, kitose Pabaltijo valstybėse bei Lenkijoje. Turėjo ji didelę ūkinę, karinę-strateginę reikšmę. Krymo karas (baigėsi 1856 m.) parodė, kad Rusija nebuvo jam pasiruošusi. Reikalingas medžiagas iš užsienio per tą karą Rusija gavo iš Vokietijos. Jos turėjo keliauti transportuojamos paprastais keliais (plentų irgi nebuvo) arkliais. Per tą laikotarpį caro valdžia transportui išleido didelius pinigus, ir vistiek transportuojama tokiu būdu medžiaga gedo, buvo išvagiama ir, kas svarbiausia, atėdavo labai pavėluotai. Rusai suprato geležinkelių svarbą ir ėmė juos skubiai statyti.

Petrailio - Varšuvos geležinkelis buvo svarbus Rusijos eksportui-importui bei kariuomenės judėjimui (nukariautuose ir neramiuose kraštuose) ir eventualiam karui su Vokietija.

Darbai truko du metus. Visa linija buvo suskirstyta į ruožus, ruožai į brigadas, kurios vykdė darbus. Buvo atvežta daug rusų darbininkų, ypač tiltų statybai, geležinkelio tiesimui, pastatų statymui. Dirbo ir vietos gyventojai, specialiai prie miško kirtimo, vežimo ir prie žemės darbų. Dirbo daugiausia vietiniai ūkininkai, bet netrūko darbininkų iš Latvijos, nuo Zarasų, net iki Gardino intinai.

Žmonių knibždėte knibždėjo prie visų tų darbų nuo pavasario iki vėlaus rudens.

Per du metus darbai buvo baigti ir su didėlėmis iškilimėmis geležinkelis buvo atidarytas, dalyvaujant aukštiesiems svečiams iš Petrailio, Vilniaus ir Varšuvos.

Tais laikais geležinkeliu galėjo važiuoti tik turtingesni žmonės, nes už kilometrą kelio III klasėje reikėjo mokėti apie 10 kapeikų. Eilins valstietis buvo neturtingas ir todėl iš pradžių geležinkeliu naudojosi valdininkai, pirkilai, dvarininkai ir pirkilai žydai. Valstiečiai lietuviai dargi bijojo to geležinkelio kaip velnio išmislo. Pavyzdžiui, apie Valkininkus (čia autorius atpasakoja savo dėdės, tuo metu 16 m. amžiaus Vinco Mičalos-Sčesnulevičiaus jam 1919 m. suteiktas žinias).

Vincas Sčesnulevičius gyvenė poros kilometrų atstume nuo geležinkelio prie Valkininko. Buvo tvirtai tikima, kad garvežį varo pats velnias-liucipėris. Esą, jį galima buvo net matyti, — reikėjo tik surasti kiaurą titnagą (tai nelengvas dalykas), ir per jį žiūrėti į skriejančią garvežį (gele-

žinį arklį) galima buvo matyti, kaip iš jo byra pragaro žarijos ir matyti kaip velnias keičia bėgdamas kojas, atsisirdamas į pabėgius. Žmonės nedrįso eiti arčiau geležinkelio; moterys ypač bijojosi ir buvo daug sielvarto, kai reikėjo eiti per geležinkelį į atlaidus, arab su reikalais pas gimines. Moterys iš pradžių keliaudavo vyrų lydimos, žengė per geležinkelį tik kai nebuvo matyt ir negirdėt ateinančio traukinio. Žengė per geležinkelį su malda. Ypačiai gąsdino valstiečius naktį einantis traukinys, kuris padarydavo, be švilpimo ir bildėsi, dar raudonai apšviestų dūmų debesis, o iš apačios žėrėjo krantinės iš kūryklos žarijomis.

Bet po kelių metų žmonės apsiprato; vyrai apsiprato, nes jiems teko visą sunkumą kartu su kazokais saugoti geležinkelį nuo 1863 m. sukilėlių. Vėliau jie važiuojo vežami kariuomenėn, kartais sunkiai susirgus ligoninėn į Vilnių. Moterys ilgai nepripato.

Iš Petrailio 1904 metais į Varšuvą važiuodavo 30 valandų. Kursavo 11 porų traukinių (keleivinių ir mišrių). Vėliau linija buvo tiesiama, stiprinama; buvo paleisti vadinamieji kurjeriniai traukiniai, kurie važiuojo 24 valandas.

Lenkams valdant Vilniaus kraštą, šis geležinkelis nuo Latvijos sienos iki Varšuvos buvo pagrindiniai pertaisytas ir ištiesintas, traukiniai galėjo važiuoti po 65 kilometrus (40 mylių) per valandą.

K. S.

Ištikimybė

— Edita, ar tu ir mintyse esi man ištikima?

— Siur, Petrai, kai mane kas bučiuoja, aš vis maštau, kad tai tu.

Atsargumas geras dalykas

— „Ka tu manai su tuo dideliu kūju daryti, Jurgi?“ klausia kaimynė kaimynų vaiką.

— „Noriu viņį įkalti“.

— „Bet tu gali nusidaužti pirštus!“

— „Nesirūpink, viņį laikys tavo Ignukas, ne aš“.

Trumpas atsakymas

Klausimas: „Kaip pasisekė ski čiuožimas šią žiemą?“

Atsakymas: „Pirmą dieną čiuožiau Squaw Valley, Kalifornijoje“.

Klausimas: „O kitas dienas?“

Atsakymas: „Gipse“...

Siurprizas maloniau už žinią

— Mieloji žmonele, jau galiu pasakyti gerą žinią: kai aš mirsiu, tu gausi \$100,000 mano gyvybės apdarudos!

— Ak, mielas vyrėli, vėčiau būtum nesakęs, nes siurprizas yra malonesnis už žinią.

* Prie žalios šviesos įstatydami per gatvę, saugokitės sukančių mašinų... Saugumas reikalauja, kad eitumėte per mas leidžia jums eiti per gatvę, bet susisiekimo nelaimių statistika rodo, kad įstatymas ne visada garantuoja saugumą, gatvę tik prie kampu.

Skaitkite „N-nas“

NAUDINGOS KNYGOS

LYTTIES GARBINIMAS, istoriniais faktais paremta studija, lyties dievų paveikslai, 144 psl.	Kaina \$1.50
SVENTRASČIO TIKROVĖ, realistinė pažiūra į Bibliją, moderniška jos interpretacija, 156 psl.	„ \$1.50
KUNIGŲ KOVA UŽ DAUGPATYSTĘ, 204 psl.	„ \$1.50

Gausite visas knygas, jei \$3.00 pasiūsite šiuo adresu:
Mr. T. KUČINSKAS, 740 West 34th St., Chicago 16, Illinois.

ISIGYKITE LSS LITERATŪROS FONDO

gražiai išleistas mūsų tautos atgimimą vaizduojančias knygas!

S. KAIRIO, LIETUVA BUDO, 416 psl. — kaina	\$5.50
K. BIELINIO, DIENOJANT, 464 psl. — kaina	\$6.00
K. BIELINIO, PENKTIEJI METAI, 592 psl. — kaina	\$6.00

Knygos kietai irištos ir iliustruotos.

Įsigykite jas įvairių progų dovanoms!

Jas gausite NAUJENOSE ir Lit. Fonde šiuo adresu:

**K. BIELINIS, 70 Fifth Avenue, 9th floor,
NEW YORK 11, NEW YORK**

VISUOMENĖS MOKSLŲ, MENO IR LITERATŪROS ŽURNALAS

DARBAS

kritiškai stebi mūsų išeivijos, Lietuvos ir viso pasaulio gyvenimą. Prieš konservatyvią provincialią tradiciją DARBAS stato humanistines vertybes ir kūrybiškai šviežią žodį.

5410 SIXTH AVE.

Brooklyn 20, N. Y.

DARBO KAINA YRA TOKIA:

\$3.00 metams, \$2.00 studentams, paskiras numeris \$1.00

GERIAUSIAS ANGLŲ KALBOS ŽODYNAS

A. Lelio Angliškai-lietuviškas ir Lietuviškai-angliškas žodynas yra plačiausias apimties ir praktiškiausias iš visų iki šiol išėjusių žodynų.

Kito tokio plataus ir išsamaus žodyno artimu laiku nenumatoma išleisti. 1256 pusl. Abi dalys vienoje knygoje, irištas stipriuose kietuose viršeliuose Kaina \$14.

— Siųskite čekį arba money orderį:

NAUJENOS, 1739 So. Halsted Street, Chicago 8, Illinois

KAS YRA KARAS?

Karas yra barzdotų vaikų žaislas

Duok militaristams galimybę sudaužyti įmanomai didesnį kiekį medžiaginių gėrybių, jų destruktysiniai impulsai bus patenkinti be žmonių aukų. Tokia yra išvada, perskaičius naujausią projektą vieno mokslininko, padėjusio pagaminti atominę bombą.

Galima tenkintis sugriūvanant po keletą tuščių miestų

Vadovaujantis Chicago universiteto fizikas Dr. Leo Szilard naujausiam Atomo Mokslininkų Biuletenyje pasiūlytą saugumo sistemą, kurią Jungtinės Valstybės ir Sovietų Rusija ir toliau gali pasilaidinti ir "žaisti" savo atomines bombas nešaunčiomis raketomis ir vis tik neišžudyti savo gyventojų, o gal būtų ir visos gyvybės.

Atomines ir vandenilines visokio kalibro ir milijono tonų DNT pajėgumo bombas tiek pat galėtų naudoti, tik ne žmonijos masiniam žudymui, o nustatytam miestų, pramonės centrų ir įrengimų sunaikinimui!

Vietoje slapto pasalkandiškos atakos ir civilizacijos išnaikinimo, šios dvi šalys (Amerika ir Rusija) galėtų išspręsti savo barnius, sunaikindamos lygiomis dalimis viena antros miestus, rašo mokslininkas. Tų miestų gyventojams būtų duota užtenkamai laiko tvarkingai išsikraustyti, o vyriausybei laiko sutvarkyti jų maitinimą ir apgyvendinimą. Tuo būdu abudu kraštais galėtų "gauti pasitenkinimą" ir "išsaugoti veidą".

Nežiūrint, kaip faktiška, vienok to mokslininkų biuletinio redaktorių Eugenij Rabinowitch, taip pat Chicago universiteto fakulteto narys, palaria su projektu rimtai susipažinti. Girdi, Dr. Szilard "aiškiai parodė savo mokėjamą numatyti toliau už kitus savo bendralaikius".

Szilard kartu su Enrico Fermi ir Herbertu Andersonu darė bandymus, kurie privėdė prie 1939 metų branduolinės grandinės reakcijos. Szilard sumanė ir parašė Alber-

tui Einsteinui jo istorinį laišką prezidentui Rooseveltui, kurio rezultate buvo pradėta gaminti atominė bomba. Szilard, žymia dalimi prisidėjęs prie "velnio iššaukimo", dabar laužo galvą, kaip jį pasotinus žmonijos sukurtomis medžiaginėmis gėrybėmis nepaaukoti jam šimtus milijonų žmonių gyvybių...

"Akis už akį politika", kaip Szilard vadina savo civilizacijos naikinimo programą, nėra reikalinga jokios sutarties. Užtenka, kad ją paskelbia viena šalis, antroji neturės kito pasirinkimo, kaip tik sekti pirmosios pavyzdžiu.

Keista, bet faktas

"Dieviškėji grybai"

Kadaise Naujienose buvo rašyta, kaip keli tyrinėtojai išbandė Meksikos indėnų vartojamus "dieviškus" grybus, kurių užvalgiusieji "mato dangų ir pragarą". Medicinos mokslas ypatingai yra susidomėjęs vadinamais haliucinogeniškais grybeliais ir kaktusais, kurie sveikiems sukelia keistus sapnus ir haliucinacijas, o bepročius veikia raminančiai ir gydančiai. Dabar Michigano universiteto farmacijos mokslininkai pradėjo tokius grybus tirti plačiu mastu, tam tikslui gaudami Proto Sveikatos (Mental Health) nacionalinio instituto subsidiją. Kur Michigano universitetas tuos grybus gauna? *Michigan!* Pasirodo, nėra reikalo tiems grybams gauti į Meksiką važiuoti, tik reikia žinoti, kurie grybai yra "dieviški". Bet Michigano mokslininkai įsakmiai perspėja mėgėjus nepražėdėti "eksperimentuoti", nes visi haliucinogeniški grybai priklauso nuodingiesiems grybams, gi visi nuodingieji grybai esą pirma sukelia haliucinacijas.

Gąsdina pajūrių gyventojus

Willard Bascom mokslo žurnale Scientific American rašo, kad milžiniška okeano banga paskandins šimtus tūkstančių, gal net milijonus žmonių, tik niekas negalės pasakyti, kurioje vietoje, nei tiksliai nustatyti laiką, bet greičiausiai dar šiame šimtmetyje. Tokios bangos, sukliamos okeano dugno drebėjimo, kalnų nugriuvimo ar kurio kito geologinio sukrėtimo, įvykstančios maždaug sykį kas šimtas metų. Paskutinis tokis sukrėtimas buvo 1876 metais. Jis Bengalijos įlankoje, Indijoje, nušlavė 200,000 žmonių. Kadangi žmonių veislei spartėja daugėjant, jų ir okeanų pakrantės vis tirščiau apgyvenamos, tai sekamoji banga gali būti daug nuostolingesnė. Jungtinių Valstybių rytinis pakraštys nuo Maine iki Marylando visu Atlanto pakraščiu darosi vienu ištisiniu 600 my-

lių ilgumo miestu...

Lowell observatorijos tyrinėjimai rodo, kad per paskutinius metus saulė pasidariusi 2 laipsniais šiltesnė; spėjama (nors tikrai ir nenustatyta), kad ir žemės temperatūra bus 2 nuošimčiais pašiltėjusi. Kad ašigalių ledynai, ypač šiaurinis, paspartintai tirpsta, jau skaitoma nustatytu faktų.

Nejaucia skausmo

Londono daktarams sudarė galvosūkiu viena 14 metų mergaitė, kuri visiškai neturi jokio skausmo pajautimo. Dar būdama 10 metų sykį ji atėjo pas motiną ir rodydama savo ranką paklausė: "Žiūrėk, ma, kodėl mano ranka atsisuko atbula?"

Daktarai rado, kad ranka buvo nulaužta ir tintelavo kaip ant pasaito. Tebebūdama 6 metų ji pradėjo raišti. Tėvams nuvežus į ligoninę, buvo nustatyta, kad mergaitė

išnirusi šlaunį. Tėvahi visa laiką turi akylai prižiūrėti, kad dukrė nepaliesų ugnines daug kartų buvo nusidegusius nieko nejausdama. Daktarai pavartojo tokias priemones, kokių net viduramžių ir kvizicija nebūtų sugalvojusi pagaliau apdulkino niežėjimo milteliais. Mergaitė nerodė mažiausio nepatogumo ženklų.

Aišku ir be klausimo

Vienas menininkų klubų narys klausia kito menininko klubo nario, kelinta valanda — Kvailas klausimas, ar antrasis narys, ar ne maitai, kad aš vilkėju žieminį palatą?

— Bet aš gi klausiu kelinta valanda, o ne kokiu palatū vilkėji!

— Dar kvialesnis klausimas. Kas gi nežino, kad atsiimdamas palatą turėjau užstatyti laikrodį!

DUOKITE SAVO 1959 METŲ MOKESČIU
(INCOME TAX) LAKŠTUS UZPILDYTI

CHESTER KILKIS

4127 So. Richmond Street Virginia 7-3030
Prie ARCHER AVENUE

Pildo biznio, nuosavybių ir asmenų lakštus.
Chicago lietuviams pildo lakštus jau per 26 metus.

SIUNČIAME Į LIETUVĄ

Akordeonus, suvamas mašinas, vaistus, maistą, medžiagas ir Jūsų atnešus siuntinius. Didelis pasirinkimas prekių žemiausiomis kainomis. Pvz., 100% vilnos medžiaga paltui 3 jardai ar siutui 3 1/2 jardo, rayon 2 suknelėms 8 jarda, vyriškas ar moteriškas vilnonis megztinis ir 5 rayon skarelės — \$49.99.

Užsakiusiems dvigubą kiekį už \$99.98 pridėsime "Universal" deimantų rėžtuką ir "Solingen" plaukams kirpti mašinėlę.

PATRIA GIFT PARCEL CO.

3741 W. 26th St., Chicago 23, Ill.
CRawford 7-2126

NELAUKITE - RYTOJ GALI BŪTI PERVELUI

Jei norite užsitikrinti nuo ugnies namus, baldus, automobilus, ar išlaikyti ką apdrausti, reikalaukite agento, arba brokerio, kad jis perūpintų jums polisą per mūsų kompaniją. Nelaimai litikus, neturėsime jokių nemalonių.

"Mes esame pirmaklasiai nariai Chicago Board of Underwriters"

O'MALLEY & McKay, Inc.

222 WEST ADAMS STREET KAMBARYS 1043
Telefonas: Central 6-5208

Generaliai Agentai Šių Kompanijų:

COLUMBIA INSURANCE COMPANY
PEARL ASSURANCE COMPANY
LUMBERMEN'S INSURANCE COMPANY
MASSACHUSETTS FIRE & MARINE INSURANCE CO.
MICHIGAN FIRE & MARINE INSURANCE COMPANY
AMERICAN AUTOMOBILE INSURANCE CO.
MASSACHUSETTS BONDING & INSURANCE CO.

SIUNTINIAI Į LIETUVĄ

Pasiųskite Dovanų Velykoms

Geriausiam patarnavimui pasirinkite seniausią bendrovę Chicagoje, kuri jau nuo 1947 metų pati turi pasirašiusi sutartį su Inturistu Maskvoje.

NEMOKAMA VIETA AUTOMOBILIUI PASTATYTI

Prašykite naujo katalogo.

Didžiausias pasirinkimas geros rūšies prekių.

TELEFONUOKITE:

Phone:
WA 2-9354

CENTRAL
PARCEL
SERVICE,
INC.

220 S. State St.
Chicago 4, Ill.

UŽSIKIMŠĖS PROSAS?

RUST STAINS
Vanish in 15 Seconds
WITH WHINK
RUST STAIN REMOVER

Whink Steam Iron Cleaner

per kelias minutes išvalo garinius prošus, purkštuvus, arbatinukus, nuvalo užsikimšusias rodykles ir privercia juos dirbti kaip naujus. Valymas visiškai saugus. Galite gauti Jūsų mėgiamojoje krautuveje arba ten, kur perkate kavą ir arbata. Jei ten nėra, tai atsiųskite mums \$1 ir gausite butelį paštu. Siųskite adresu: DEPT. A. F.

WHINK PRODUCTS
Eldora, Iowa.

PROFESORIUI KAZIUI OŽELIUI IŠ GYVENIMO KELIŲ IŠĖJUS

Kovo penktą dieną Čikagoje buvo palaidotas medicinos daktaras, buvęs Vytauto Didžiojo universiteto teismo ir socialės medicinos ordinarinis profesorius Kazys Oželis. Buvęs Lietuvos Karo ligoninės organizatorius ir ilgametis tos įstaigos viršininkas. Visuomenininkas, karys, pavyzdžius rodes žmogus.

Jį pakirto klastingoji vėžio liga, nuo kurios jau nebebuvo išsigelbėjimo. Tačiau ir mirties patalė gulėdamas, profesorius Kazys Oželis pasiliko toks pats stoikas — nesutrikdomos tvirtybės ir ramybės vyras, koks yra buvęs per visą žemiškąjį gyvenimą. Jisai žinojo, jog liga yra mirštama, bet pasiliko ramus. Kentėjo didelius skausmus, o atsiskandamas nuo narkotikų, kurie palengvintų kentėjimus. Norėjo iki paskutiniųjų valandų išlaikyti tyrą protą ir sąmonę, kad galėtų su besilankančiais kalbėtis, jų dėmesiu pasidžiaugti. Niekam neparodė nei skundo, nei kančios. Liko nepalankiamas stoikas, proto žmogus, tvirtos valios vyras. Toks, koks buvo per gyvenimą.

Kai pajuto mirties artėjimą, į savo šeimos narius prabilo stipriu balsu, įprasta energija ir šiltu ramumu, tartumei — sveikas būtų buvęs.

Pasidžiaugė bendru laimingu šeimos gyvenimu, patarė ir toliau laikytis pavyzdingos darnos ir vienybės, o atsisveikinęs su žmona ir vaikais, pratarė:

— O dabar galit išvirkšti man morfijų.

Ramiai, kaip Sokratas, kuris pakėlė prie lūpų neišvengiamą nuodų taurę, gydytojas Kazys Oželis suliko mirties agoniją stoiskai, protaudamas ir "kelionei pasiruošęs."

Koks buvo ligos patalė ir priešmirtinėse valandose, toks profesorius Kazys Oželis rodėsi per visus būties metus. Jisai pirmon vieton statė pareigą, buvo griežtas ir reikalavjags, bet tuo pat metu būdavo švelnus, nuolaidus, atjaučjags. Darbo Jam niekad neužtekdavo, dirbo savo specialybės srityje (kad ir netiesioginiai), kol nesveikata galutinai jėgų nepakirto. Buvo iš prigimties demokratas, vertinąs kiekvieną žmogų, niekad žmogiškiosios vertybės nepaneigdamas.

Ilgametis Kauno Karo ligoninės tarnautojų papasakojo būdingą įvykį. Vienas tos ligoninės pareigūnas papildė nešvankius-nemoralius dalykus. Ligoninės viršininkas pulkininkas Kazys Oželis tą nusidėjėlį pasišaukęs, griausmingu bosu sušuko:

— Eik lauk! Kad mano akys tavęs niekad daugiau nematytų!

Ant rytojaus tas pats nusikaltėlis pasibeldė į ligoninės viršininko kabinetą ir prašė dovanoti, nes turj žmoną ir mažus vaikus.

— Gali ir toliau dirbti, tik, žiūrėk man, kad daugiau kvailyščių neprasimanytumėi — tėviškai pratarė pulkininkas K. Oželis.

Nei šj, nei kurj kitą tarnautojo prasižengimą ligoninės viršininkas dr. Kazys Oželis niekuomet neįrašė į tarnybos lapus, niekam tuo būdu atėičiai kelio neužkirto.

Universiteto auditorijoje ar kvotimų metu reikalavo mokėjimo, dalyko rimto žinojimo, bet studentams būdavo jautrus, nebauginąs, padedąs.

Profesorius Kazys Oželis prieš 51 metus buvo vienas tų, kurie įsteigė korporaciją "Fraternitas Lituania". Šios broli-

jos įstatai įpareigojo lietuvius gydytojus, ėjusius mokslus Peterburge, grjžti į tėvų kraštą, eiti į kaimą, visais būdais lietuvybei tarnauti. Šiems idealistiniams principams, lygiai kaip ir žmoniškumo idėjai, brolis-profesorius Kazys Oželis liko ištikimas iki akys užgeso.

Velionj gavau artimiau pažinti, atklysdamas į Augsburgą lietuvių išeivių stovyklą, kur Jisai vadovavo Raudonojo Kryžiaus įstaigai ir turėjo sąžiningo žmogaus didelį autoritetą. Užleisdavo man šiltą ir tylų įstaigos kambarį, kur galėjau per naktį skubius išpareigojimus įgyvendinti. Ir šiandien mane apgaubia toji šiluma bei ramybė, kurią buvau pergyvenęs profesoriaus šeimos prieglobstyje. Ir tasai daktaro Kazimiero artumas, jo šviesus ramumas, gilus, šaltąją realybę kaustęs bei giedresne vaga vedęs, mokslininko ir neeilinio piliečio protas.

Paskutinį kartą artimiau bendravome per korporacijos "Fraternitas Lituania" metinę šventę. Atrodė sveikas, buvo giedrios nuotaikos, nenumanė, kad baisioji liga jau yra įsigalėjusi. Kaip visada, buvo jautrus, besidomjgs gyvenimu, atsidavęs darbo pareigoms.

Profesoriaus Kazio Oželio gyvenimo keliai

V. D. universiteto ordinarinis profesorius, medicinos daktaras, Lietuvos Karo ligoninės organizatorius, Kazys Oželis, gimė 1886 metais birželio 23 d. Švėkšnos valsčiuje, Tauragės apskrityje. Baigęs aukso medaliu 1908 m. Mindaugos gimnaziją, įstojo į Peterburgo Karo Medicinos Akademiją, kur 1913 metais gavo gydytojo diplomą. Pirmojo pasaulinio karo metu buvo rusų kariuomenės pulko vyriausias gydytojas, lydėjgs tą pulką į kautynių vietas Rytprūsiose, Lenkijoje, Latvijoje ir Rumunijoje. Kurį laiką dirbo Suomijos teritorijoje divizijos ligoninės vyriausiu ordinatoriumu. Grjžęs 1918 m. liepos 2 d. į Lietuvą, kurį laiką gydytojavo švėkšnoje, kur suorganizavo ligoninę. Įstojo į Lietuvos kariuomenę, o nuo 1920 m. vasario 1 d. buvo paskirtas Karo ligoninės viršininku ir tose pareigose išbuvo iki 1939 metų rudens, kuomet pulkininko laipsnyje pasitraukė iš karo tarnybos.

Apjgindamas disertaciją, 1929 m. gavo medicinos daktaro titulą ir Kauno universiteto Medicinos Fakulteto Tarnybos buvo išrinktas docentu, pavedant suorganizuoti bei vadovauti teismo ir socialinės medicinos katedrai. 1939 metais paskirtas V. D. universiteto naujai pastatytų klinikų direktorium, tose pareigose išbuvo iki 1944 metų liepos mėn. Medicinos fakultete 1942 metais gavo ordinarinio profesoriaus vardą.

Pasitraukęs su šeima į Vakarų, nuo 1945 m. rudens vadovavo Lietuvos Raudonojo

Kryžiaus Augsburgo skyriui. Ameriką pasiekęs 1949 m. vasarą, nuo 1950 m. sausio mėn. dirbo kaip patalogas Manteno (Ill.) ligoninėje.

Buvo korporacijos "Fraternitas Lituania" narys — steigėjas, Kauno Medicinos dr-jos, Kovai su veneros ligomis, Kovai su vėžiu, Lietuvos gydytojų sąjungos narys, — pastarųjų trijų ir pirmininkas.

Amerikoje — Lietuvių Profesorių dr-jos narys ir Amerikos Lietuvių Gydytojų dr-jos Garbės narys. Parašė nemažai straipsnių specialiais klausimais. Vyčio kryžiaus ir kitų aukštų ordinų kavaliereis.

Tokia bei trumpai surašyta profesoriaus Kazio Oželio gyvenimo raida, jo siekimų bei darbų paviršutiniška apžvalga. Būdamas gydytojas, karys, organizatorius, vadovaujantis pareigūnas, velionis lygiagrečiai buvo ir mokslo, ilgą laiką specialybėje nepavaduojamas, didelio patyrimo pasirinktoje srityje žmogus.

Bet tuo pat laiku buvo tyriausiųjų brooų žemaitis. Nepalankiamas, pasižymjgs dorybėmis, teisingumu, demokratinių principų gerbimu. Kietas ir griežtas iš pažiūros, nuoširdus ir jautrus savo vidumi. Jo būdo savybės ir gyvenimo kelias gali būti statomi pavyzdžiu ateities kartoms.

Stasys Pilka,

"Fraternitas Lituania" ypatingasis narys

LAIKRODĖLIAI

GERIAUSIŲ AMERIKOS IR ŠVEICARIJOS IŠDIRBYSČIŲ

Bulova, Benrus, Longines, Elgin

BUDRIKAS

parduoda su 40% nuolaida

Gerai laikrodėliai, vyriški ir moteriški, 17 akmenu po \$19.95
17 akmenu patys geriausi nupiginti \$48.00
Vėliausio stiliaus, akmenuoti laikrodėliai po \$12.00
7 akmenu laikrodėliai po \$5.95
Kišeniniai laikrodėliai po \$1.95

Pasirinkimas gražiausių GINTARO išdirbinių, Deimantų ir Sidabro.

Lengvi išmokėjimai.

BUDRIK FURNITURE

3241 So. Halsted Street

Dėl T.V. sutaisymo skambinkit

Calumet 5-7237

Atdara: Pirm. ir Ketvirt. vakarais iki 9 val. Sekmad nuo 12 iki 5 val.

Budriko radio programa

Sekmadieniais nuo 2:15 iki 3 val. po pietų.

PIRKITE JAV TAUPYMO BONOJE

10 — NAUJIENOS, CHICAGO 8, ILL.

—SATURDAY, MARCH 12, 1960

F. Seidl

PRALAIMĖTA PARTIJA

Šachmatų meisterio atsiminimai

— Kuri iš jūsų sužaistų partijų buvo jūsų nuomone pati geriausia?

Šitaip skambėjo pirmas klausimas, pateiktas ką tik grįžusiam iš turnyro mūsų klubo geriausia žaidėjui. Jis buvo išvykęs į sostinę ir parsivežė meisterio vardą. Mes didžiavomės savo čempionu ir džiaugsmingai jį sveikinome.

— Partija, kurią aš pralaimėjau, — šyptelėjęs atsakė meisteris.

Mes jau žinojome, kad jis buvo pralaimėjęs turnyre vieną vienintelę partiją su meisteriu N, bet dėl visa ko pasiteiravome:

— Nejaugi partija, pralaimėta N?

— Ne, — atsakė mūsų meisteris, — aš pralaimėjau dar vieną, bet ne turnyre, o grįždamas namo. — Pamatęs mūsų nustebusius veidus, meisteris pridūrė:

— Čia gana ilga istorija. Jei norite — papasakosiu. — Žinoma, mes tuoj ėmėme jį prašyti papasakoti viską smulkiai ir susėdome ratu aplink jį, pasiruošę atidžiai klausyti.

— Mat, kaip įvyko, — pradėjo meisteris. — Norėdamas aplankyti savo draugą, aš nutariau pasukti iš kelio ir nuvykti į mažą miestelį, kuriam jis gyvena. Kadai — kai mudu buvome dar vaikai — jis išmokė mane žaisti šachmatais ir dažnokai nugalėdavo mane. Dabar aš norėjau aplankyti jį, bet jau ne kaip nugalėtas, o kaip nugalėtojas. Aš buvau beveik tikras, kad mano draugas pasiūlys man sužaisti keletą partijų. Aš net įsivaizdavau, kaip tas pasiūlymas bus padarytas: Sužaisme porą partijų! Žinoma, aš pralaimėsiu, bet ar aš nesakiau, kad tu pasieksi šachmatų meno viršūnį?

Deja, mano draugas buvo išvykęs tarnybos reikalais ir jo žmona pasakė, jog jis grįš tik už savaitės. Nors ji prašė manęs likti, bet aš padėkojau ir pamažu ėjau į stotį. Traukinys turėjo išeiti tik po trijų valandų. Pakeliui aš užsukau į mažą valgyklą ir užsisakiau pietus. Jūs be abejonės pažįstate tas mažas valgyklas provincijos miesteliuose: nejuokūs ankšti kambariukai, ilgi stalai palei sienas ir... negardūs valgiai.

Greta manęs buvo dar viena laisva vieta, o priešais mane

sėdėjo jaunas berniukštis išblyškusių veidu, valgydamas sriubą. Staiga įėjo, — dovanokite! ne įėjo, o bėgte įbėgo jaunas vyras, įraudęs, uždusęs, persikreipęs. "Greičiau, greičiau!" sušuko jis pardavėjai. Jis buvo be abejonės kasdieninis svečias, nes padavėja neklauzdama atnešė jam patiekalą. Svečias atsisėdo greta manęs, linktelėjo man ir išblyškusių berniukštui, greit prarijo paduotą valgį, pašoko, nubėgo prie krosnies ir attempė šachmatų lentą ir figūras. Juodu su išblyškusių berniukštium greit sustatė figūras ir pradėjo partiją.

— Deja, — tarė išblyškėlis, — aš negaliu šiandien ilgai žaisti, nes turiu daug darbo: į krautuvę atvežė naujų prekių.

Aš sekiau jį žaidimą tylėdamas, kaip kad pridera išauklėtam šachmatininkui-žūrovui. Bet tai nebuvo lengva, nes juodu nuolat darė tokių klaidų, kokių neturėtų daryti, būdami aistringi žaidėjai. Aš tylėjau, bet vis dėlto tur būt nejučiomis porą kartų pakraipiau priekaištingai galvą. Jaunas vyras, žvilgterėjęs į mane — tur būt, nustebinęs mano akiplėšiskumu — ir tęsė žaidimą su įnirtimu. Padėtis lentoje nuolat keitėsi: čia vienas, čia kitas patekdavo į beviltišką situaciją, bet vis išsisukdavo, geriau pasakius, priešininkas nesugebėdavo "pribaigti". Man buvo aišku, kad juodu žaidė kasdien pietų pertraukos metu.

Mano kaimynas laimėjo. Partija buvo sužaista labai greit: nemokantieji niekad nežaidžia ilgų partijų.

— Dar vieną! — sušuko mano kaimynas.

— Ne, tikrai negaliu. Rytoj! — atsakė išblyškėlis ryžtingu tonu, rodančiu pasitikėjimą rytojaus diena. Tas pasitikėjimas gal ir buvo pagrįstas, nes šiandieninis jo priešininko laimėjimas buvo lygiai toks atsitiktinis, kaip galėtų būti pralaimėjimas rytoj. Juodu žaidė vienodai blogai. Mano kaimynas buvo nusivylęs. Ir iš tikro, žmogus norėjo pasidžiaugti laisva popiete, o jos užtenka tik vienai partijai. Jis palydėjo nugalėtąjį iki durų, pašnekino pažįstamus prie kitų stalų ir atsisėdo

vėl greta manęs.

— Jis ieško partnerių, — pašnabzdėjo man į ausį padavėja, — bet neranda, nes jis visus muša. — Tai buvo pasakyta su aiškiu noru pasitycioti, kaip kad tyčiojama iš "apsėstų".

— Dovanokite, — nedrąsiai prabilo manė kaimynas, — gal Tamsta mėgsti šachmatus?

— Mielu noru sužaisiu su Jumis, — atsakiau aš, ir mudu pradėjome partiją. Aš norėjau atkreipti savo priešininko dėmesį į kai kurias stambias elementarines klaidas, kurias jis ėmė daryti pacioje partijos pradžioje, bet tai buvo beprasmiška. Jis neklauzė manęs ir po kelių ėjimų atsidūrė beviltiškoje padėtyje.

Mūsų meisteris šyptelėjo ir tęsė savo pasakojimą.

— Bet, tiesą pasakius, jis, gal, teisingai elgėsi, nes vistiek nieko nebūtų išmokęs. Bet jis būtų labai laimingas laimėjęs partiją. Dėl to aš nutariau pralaimėti, bet tai nebuvo lengva įvykdyti taip, kad mano priešininkas nepastebėtų, jog aš pralaimiu tyčia. Ypač dėl to, kad svetimoms klaidoms pastebimos greičiau, negu savo. Ne tik šachmatuose... Taigi, dabar jis ėmė nurodinėti man mano klaidas. Aš pamėginiau "paaukoti" valdovę, paskui bokštą, pagaliau žirgą. Bet jis jų neėmė, nes tai buvo — jo žodžiais — aiškios klaidos. Bet mano pakištą pėstininką jis "suvalgė" su malonumu. Pagaliau man pasisėkė priversti jį laimėti partiją. Jis švytėjo tikrąja žodžio prasme ir atrodė labai laimingas.

— Leiskite susipažinti, tarė jis, ištiesdamas dešin, — sekretorius K., tarnauju miesto taryboje.

— Labai malonu, — atsakiau aš, — tamsta — labai stiprus žaidėjas... Čia mane lyg būtų sugundęs velnias, ir aš pasakiau, nepagalvojęs:

— Mano pavardė S. Aš grįžtu namo iš turnyro sostinėje...

— Negali būti — sušuko sekretorius. Bet tai skambėjo ne kaip "negali būti", bet išdidžiai, beveik, kaip: "na, o vis dėlto aš laimėjau!"

Jis buvo susijaudinęs ir džiaugsmingai stebėjosi savo paties sugebėjimais. Jis pribėgo prie padavėjos, pašnabzdėjo jai kažką, rodydamas į mane, bet nepasitenkino tuo ir ėmė bėginėti nuo vieno svečio prie kito. Visi sužiuro į mane. Painformavęs visus, jis pribėgo prie manęs ir pasiūlė sužaisti dar vieną partiją. Aš atsisakiau, motyvuodamas tuo, kad turiu skubėti į stotį.

— Kaip gaila! Kaip gaila! — kartojo mano priešininkas spausdamas man ranką. — Nejaugi jūs iš tikro naujasis meisteris? Na, žinoma, dabar aš prisimenu jūsų fotografiją viename iš iliustruotų žurnalų!

Tad štai šitokiu būdu aš "prakšiau" partiją ir kartą sugadinau meisterio vardą ano mažo miestelio gyventojų akyse. Bet užtat ten liko vienas laimingasis, kuris, gal, papasakos savo vaikams apie tai, kaip jis laimėjo partiją iš meisterio. Štai kokia buvo anuroji mano pralaimėta partija...

— Pralaimėta partija? — tarė lėtai vienas mūsų klubo narys. — Aš manau, kad tai buvo gražiausiai laimėta partija! Vertė A. Z.

TAI SPARČIAI AUGA!!!

PRADĖKITE TAUPYTI ŠIANDIEN MUTUAL FEDERAL SAVINGS

AND LOAN ASSOCIATION

Chartered and Supervised by the United States Government
2202 W. CERMAK ROAD • CHICAGO 8, ILLINOIS
Phone: Virginia 7-7747 John J. Kazanauskas, Pres.

ATIDARYTA DIDELĖ LIETUVIŲ KRAUTUVĖ 3322 So. Halsted St., Chicago, Ill. nois

Šioje krautuvėje rasite didelį pasirinkimą nebrangiomis kainomis:

PALTAMS, KOSTIUMAMS, SUKNELEMAMS, vilninių, šilkinų, nailoninių ir rkitokių medžiagų. Iš Anglijos importuotų ir vietinių.

Taip pat iš mūsų galite pasiųsti į LIETUVĄ: Rašomas, siuvas, akordeonus, foto aparatus, vaistus ir visokius kitokius daiktus.

Kreiptis į Lietuviių kompaniją WORLD PARCEL SERVICE, 3322 So. Halsted St. Chicago, Ill., tel. YArds 7-0677. P. S. Jeigu paskambinsite, tai nusiūsisime mašiną ir atvešime į mūsų įstaigą be jokio ekstra apmokėjimo.

SEKMADIENI,

1960 M. KOVO 27 D.

Lietuvių Auditorijos

didžiojoje salėje įvyks

**NAUJIENU
BANKETAS**

PUIKI MENINĖ PROGRAMA

SKANI IR SOTI VAKARIENĖ

GERŲ ŽMONIŲ SUBUVIMAS

VISI PRAŠOMI IŠ ANKSTO REZERVUOTI VIETAS BANKETE.